

[Stavad]

Jeg er glad for, at jeg kan starte med at takke et flertal i dette ting for en positiv holdning til lovforslaget. Der er blevet stillet nogle spørgsmål, også af det flertal, som har været positivt. Således var fru Aase Olesen og hr. Wilhjelm bl.a. inde på spørgsmålet om skoler, og i den anledning vil jeg gerne gøre opmærksom på, at det, der foreslås med dette lovforslag, er, at skoler går ud som klart afskrivningsberettigede, men ikke går ind på listen over det, der ikke er afskrivningsberettiget. Det er klart, der er nogle områder, hvor vi i udvalget må have afklaret, hvordan det forholder sig i øjeblikket, som fru Aase Olesen og hr. Wilhjelm var inde på. Det er vi også fuldstændigt indstillet på, for vi ønsker ikke fra socialdemokratiets side at ødelægge mulighederne for at drive private skoler, men det er vores opfattelse, at der faktisk ikke er nogen private skoler, som i dag udnytter afskrivningsretten, fordi de altovervejende er etableret som selvejende institutioner og derfor ingen fornøjelse har af afskrivningsretten. Men det er noget af det, vi må undersøge under udvalgsbehandlingen, således at vi eventuelt i forbindelse med betækningsafgivningen kan få helt klaret op, hvordan fortolkningen skal være i den sammenhæng, så det tror jeg ikke er noget, der vil volde os de største problemer.

Baggrunden for forslaget er jo, at vi hidtil har haft en praksis, der klart har sagt, at man ikke kunne afskrive på en række institutioner inden for sundhedsområdet. Hospitaler har aldrig været nævnt – det har ikke været noget problem, fordi der ingen private hospitaler har været – men nu har man altså ændret opfattelse i ligningsrådet af, hvordan man skal behandle disse bygninger. Også på baggrund af det, der er sagt af skatteministeren og af ordførerne, forstår jeg, at der ikke bare er tale om en ændring for så vidt angår hospitaler, men at der kommer en lang række ændringer, hvis ikke vi griber ind.

Det er i den forbindelse, hr. Gammelgaard svinger sig op i nogle meget store højder og bl.a. kalder det ren partipolitik. Nå ja, det er jo partipolitik, der foregår her i tinget, men hr. Gammelgaard siger, at ligningsrådets kompetence indskrænkes. Ja men ligningsrådets kompetence fastlægges vel af folketinget. Ligningsrådet opererer på grundlag af en lovgivning, der er vedtaget her i folketinget, og derfor må det også være helt rimeligt og

naturligt, at folketinget tager det op, når ligningsrådet træffer beslutninger, som er mere vidtgående, end et flertal i folketinget ønsker; det må være det rette forum. Så siger hr. Gammelgaard, at et flertal her i tinget forsøger at underkende en saglig beslutning i ligningsrådet – underforstået, at det, der sker her, ikke er sagligt. For lige at klarlægge, hvad det egentlig er, vi taler om, vil jeg gerne oplyse, hvilke personer der sidder i ligningsrådet og tager disse saglige beslutninger i modsætning til det, der sker her. Det er nemlig eksempelvis hr. Gammelgaard, det er eksempelvis hr. Anders Poulsen, og det er eksempelvis hr. Glistrup. Om disse tre personer sammen med andre folketingsmedlemmer skulle optræde mere sagligt i ligningsrådet, end de optræder her, må jeg indrømme jeg ikke har megen tiltro til. Også i ligningsrådet er det en politisk vurdering, der foregår. Det ved hr. Gammelgaard, og det ved jeg; hvorfor skal vi så forsøge at give et andet indtryk?

Men det, det altså drejer sig om her, er, at vi fremsætter et forslag, som siger, at man selvfølgelig ikke anfægter den beslutning, der tidligere er truffet her i tinget, om, at der kan oprettes private hospitaler, men at vi ikke ønsker – og slet ikke i en tid, hvor vi skærer ned på de offentlige hospitaler – at man bare kan stikke et sugerør ned i statskassen. De, der ønsker at blive behandlet på et privat hospital, har muligheden, hvis nogen etablerer det, men det bliver altså for egne midler, som fru Aase Olesen sagde for et øjeblik siden.

Vi ønsker at forhindre, at eksempelvis de private hospitaler skal have mulighed for at ekspandere, samtidig med at man af mange årsager skærer ned på det offentlige, og det har hr. Gammelgaard jo været frontkæmper for skulle ske.

Hr. Askjær Jørgensen var inde på noget med tandlægeklinikker og lægehuse. Ja men der har aldrig været afskrivningsret på disse ting. Jeg ved ikke, om hr. Askjær Jørgensen er af den opfattelse, at tandlæger er en af de mest truede grupper i dette samfund, at tandlæger tjener alt for lidt – for det kunne da være en begrundelse for at give dem afskrivningsret – men med det kendskab, som både hr. Askjær Jørgensen og jeg har til tandlægers indkomster generelt set, tror jeg egentlig ikke, der er nogen baggrund for, at vi skal